

I. Saltvandsfiskeri.

Vi omhandle da først Saltvandsfiskeriet som det i og for sig vigtigste baade som Erhvervs-
filde og som Lovgivningsemne.

Naar vi ovenfor have bemærket, at Havet tilhører Kongen, er undergivet Statens Højheds-
ret, da er herved kun tænkt paa den Landet nærmest liggende Del af Havet med dets Fjorde og
Bugter, det saa kaldte Soterritorium. Det ubensfor værende Hav er ikke underlagt dansk Stats-
højhed og ligger udenfor den danske Lovgivnings Omraade. Forfaavidt det ej heller hører til nogen
anden Stats Soterritorium, er det intet Herredømme undergivet, og paa dette Hav, der i egentligste
Forstand kan kaldes „det aabne Hav“, er Fiskeriet selvfølgelig frit for Alle. Vel vilde der Intet
være til Hinder for, at den danske Lovgivning gav Forskrifter for Fiskeriet, som skulde iagttages
ogsaa udenfor Soterritoriet af de danske Undersaatter, f. Ex. forbød dem der at benytte et vist
Fiskeredskab, idet Undersaatterne selvfølgelig vilde være pligtige at efterleve dem; men slige Bestem-
melse maatte for at begyndes og saa nogen Betydning bygges paa internationale Overenskomster
os saaledes kun med den Del af Havsgebetet, der hører til det danske Soterritorium. Dette
falder naturligen i 2 Grupper, nemlig Havet ved de aabne Kyster paa den ene Side, og Fjorde,
Vige, inævre Sunde og lignende mere lukkede Bunde paa den anden Side, idet baade Betingelserne
for Fiskeriet og Fiskelivet ere en Del forskellige paa disse to Gebeter, og der er en stor Forskel-
lighed ringere, Bunden er ofte bedækket med en rig Plantevæxt, og til denne er knyttet en fuld-
dvilling af det lavere Dyreliv, der i en væsentlig Grad tjener Fiskene til Føde. Uden at det dog
tør påstås, at dette Dyreliv skulde være rigere i Fjordene end i det aabne Hav, og at Til-
trækningskraften gennem dette Fødemiddel skulde gjøre Fiskelivet rigere i hine end i dette, saa bevirker
det grundere Fjordvands højere Barmegrad, der ogsaa maa fremme Plantevægten, den Beskyttelse,
denne afgiver som Skul, i Forbindelse med det smulere Vand, at disse Steder maa egne sig vel
til Udflyknings- og Opfostringsplads for Fiskeyngel, og der er saaledes Grund til at antage, at
Segefisk, i det mindste af visse Arter, gjerne søge Fjordene i Gydetiden. At Fiskeriet her drives
livligere end i Havet, er en ligefrem Følge af, at det i den ringere Sogang gaar lettere for sig og
til mangen Tid er muligt at udføre i en Fjord, medens Raft af Redskaber samtidig er udførligt
til Havs, naar det er oprørt. Fiskeriet kan derhos, navnlig i de mindre Fjorde, nøjes med simple
og mindre kostbare Redskaber end Havfiskeriet, og det drives derfor mere end dette af dem, der
bruge Fiskeri kun som Biehverv, og navnlig af Smaafolk, hvis pekuniære Gøne ikke strækker langt.
Blandt andre Omstændigheder, der give Fjordsforholdene en egen Karakter, maa endvidere fremhæves,
at Fiskeriet her kan gaa for sig fra alle Sider og saaledes virke mere intensit, medens Naturen
har mindre Magt til at modstaa de pbelæggende Virkninger; fremdeles gaa Færtsvandsfiske, hvor
Naer udmunde, ofte ud i Fjordene (sfr. Bil. VI til Udv. Prot., S. 47) og lege der, hvorved Fjord-
fiskeriet ophører at være et ublandet Saltvandsfiskeri og kommer til at virke tilbage paa det egent-
lige Færtsvandsfiskeri i Naer og Søer. Der er derhos en Mulighed tilstede for Fiskeriets Tilintet-
gjørelse i Fjorde og Smaavande ved en for stærk Brug af samme og ved Uprodnng af Havbunden,
som ikke saa let vil kendes ved de aabne Kyster, og da de paagældende Bunde ordentligvis kun
gennem inævre Indløb staa i Forbindelse med det aabne Hav, vil den Stude, der tilhøjes Fiske-
bestanden, selv om villigere Forhold indtræde, kun langsomt kunne gjenoprettes ved Indvandring af
Fisk ude fra Havet. Da det endelig maa indrømmes, at Fjorde træde i et inderligere Forhold til
de Omboende, hvilket ogsaa bidrager til at stille Fjordfiskeriet i legislativ Henseende anderledes end
Havfiskeriet, saa have vi fundet det rettest at omhandle Kystfiskeriet og Fjordfiskeriet hvert for sig,
idet vi derhos med Hensyn til det sidste atter have udsøndret Rimsjordsfiskeriet fra Fiskeriet i de
øvrige Fjorde saavel af Hensyn til den for Rimsjorden alt bestaaende og gennem Tidernes Løb ud-
villede Lovgivning som paa Grund af de for denne Fjord ejendommelige Naturforhold. Afsnittet om
Saltvandsfiskeri falder saaledes i 3 Afdelinger, Kystfiskeri (Kapitel 2), Fiskeriet i Rimsjorden
(Kapitel 3) og Fiskeriet i de øvrige Fjorde (Kapitel 4). Vi have da forudskiftet et Kapitel (1)
indeholdende almindelige Bestemmelser, der komme til Anvendelse paa det hele Saltvandsgebet, for-
saavidt deri ikke gjøres Begrænsninger ved de senere Bestemmelser, og ligeledes slutter Afsnittet
med et almindeligt Kapitel (5), der fastsætter Regler om Kontrols Førelse med, at Lovens For-
skrifter overholdes.